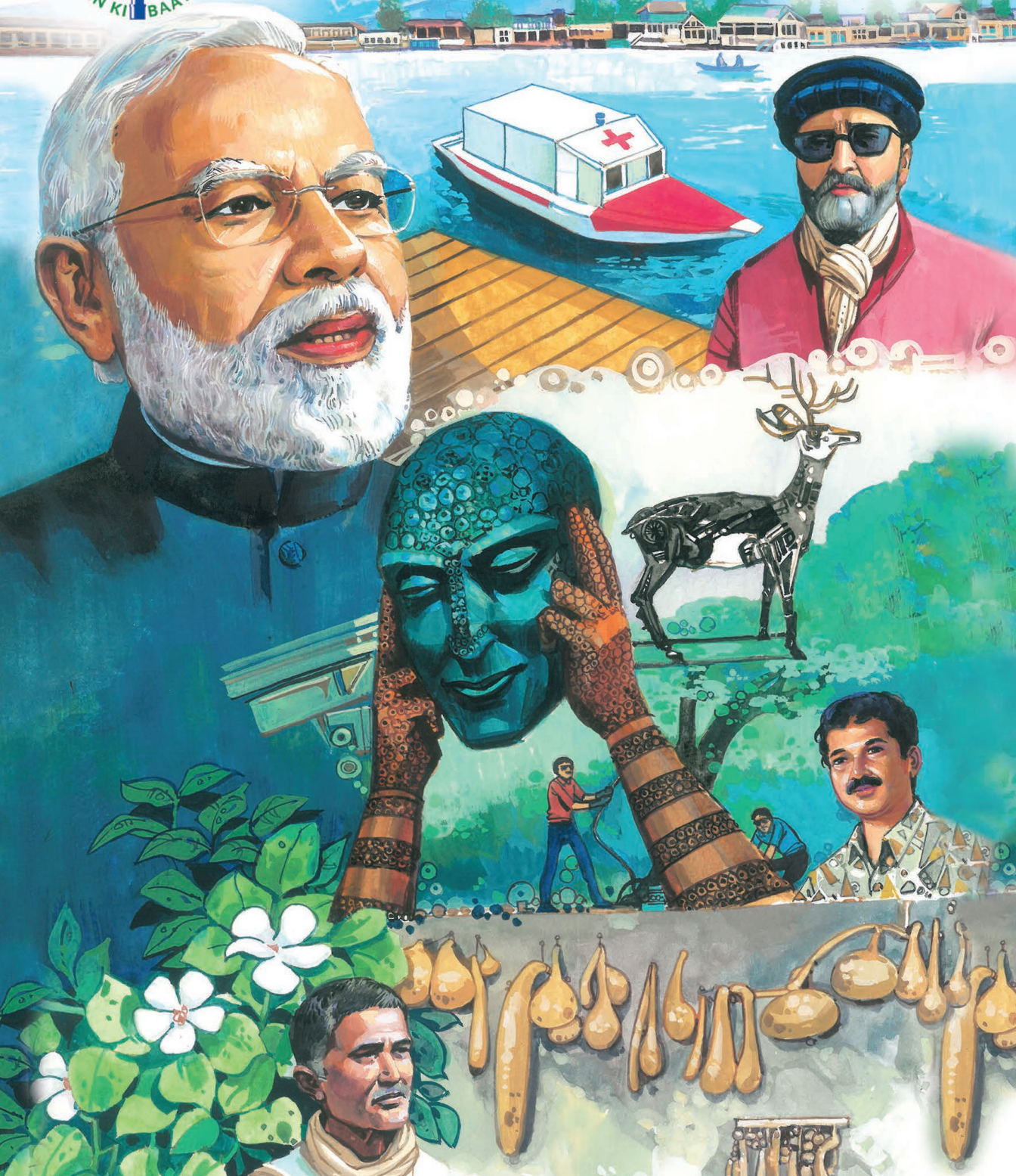

ਮਨ ਕੀ ਬਾਤ

ਭਾਗ.3

MANN KI BAAT

VOL.3

Script Writers

Sarda Mohan and Shashi Mukherjee

Illustrations and Cover Art

Dilip Kadam

Assistant Artist

Ravindra Mokate

Production

Amar Chitra Katha

Layout Artist

Tarangini Mukherjee

Published by

Amar Chitra Katha Pvt. Ltd

Punjabi

ISBN - 978-81-19242-95-5

Amar Chitra Katha Pvt. Ltd, June 2023

© Ministry of Culture, Govt of India, June 2023

All rights reserved. This book is sold subject to the condition that the publication may not be reproduced, stored in a retrieval system (including but not limited to computers, disks, external drives, electronic or digital devices, e-readers, websites), or transmitted in any form or by any means (including but not limited to cyclostyling, photocopying, docutech or other reprographic reproductions, mechanical, recording, electronic, digital versions) without the prior written permission of the publisher, nor be otherwise circulated in any form of binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

You can now get ACK stories as part of your classroom with **ACK Learn**,
a unique learning platform that brings these stories to your school with a range of workshops.
Find out more at www.acklearn.com or write to us at acklearn@ack-media.com.

ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਪੁਰਾਣੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਧੁਨਿਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਹਲੀ ਵਿਚ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ।

ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਪਰ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਣਾ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨਾ ਵੀ ਉਨਾ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਇਹ ਉਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮਲਿੰਗਾ ਗੋਬੁ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਦੀ 1,000 ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਕਲਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਰੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਸ਼ੁਗੁ ਸੋਂਗ ਨਾਮਕ ਝਾੜੀ ਦੀ ਛਾਲੇ ਤੋਂ।

ਸਾਡੀ ਮਨ ਕੀ ਬਾਤ ਕਾਮਿਕ ਲੜੀ ਦੇ ਤੀਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਅਰੁਣਾਚਲ ਪਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਸ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖੋਗੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਕਬੀਲੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਗਰ੍ਹਿ-ਅਨੁਕੂਲ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਮੋਨਪਾ ਕਬੀਲੇ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ? ਖੈਰ, ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਰੀਨਗਰ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰ ਦਾਲ ਝੀਲ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਸੇਵਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤਾਰਿਕ ਅਹਿਮਦ ਪਟੇਲ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਪੜ੍ਹੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ, ਕੋਵਿਡ -19 ਲਾਕਡਾਊਨ ਦੌਰਾਨ।

ਬਾਹਰ ਕਦਮ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਰਾਮ ਜੋਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹਿੰਮਤ, ਦਿਰੜਤਾ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਕਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੋਚਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਮਿਲੇਗੀ - ਉਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਨ।

ਸਮੱਗਰੀ

1	ਗੰਬੋ ਬਣਾਉਣਾ	3
2	ਉਰਗੈਨ ਫੁੰਤਮੋਗ	6
3	ਸ੍ਰੀਨਵਾਸ ਪਦਕੰਦਲਾ	9
4	ਭਗਯਸ੍ਰੀ ਸਾਹੂ	12
5	ਰਾਮ ਲੋਟਨ ਕੁਸ਼ਵਾਹਾ	14
6	ਤਾਰਕਿ ਅਹਮਿਦ ਪਟਲੂ	17
7	ਸੰਜੇ ਕਛਪ	19
8	ਹਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਸਾਧਿ	22
9	ਸਚਦਿਨੰਦ ਭਾਰਤੀ	24
10	ਸਕਿਾਰੀ ਟਸੋ	27
11	ਪੀ. ਐਮ. ਮੁਰੁਗੋਸਨ	30

ਗੰਥੇ ਬਣਾਉਣਾ

ਇਹ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਿਲਪਕਾਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਪੇਪਰ-ਮਚੇ ਖਿਡੌਣੇ ਬਣਾਉਣਾ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਸਨ।

ਮੇਰੇ ਪੇਪਰ-ਮਚੇ ਸੂਰ ਨੂੰ ਦੇਖੋ! ਕੀ ਉਹ ਮਿੱਠਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਆਹ! ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਹੈ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਕਲਾਸ ਦੌਰਾਨ ਨਾਇਰ ਸਰ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨਈਅਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਖੈਰ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੂਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਕਹਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਬਾਰੇ ਇਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦੇਖੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ? ਹਾ ਹਾ ਹਾ!

ਉਹ ਸਾਰੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਏ।
ਮਨ ਕੀ ਝਾਤਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ

ਲਗਭਗ 1,000 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੋਨਪਾ ਕਬੀਲੇ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਸੂਰਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਝਾੜੀ ਦੀ ਛਾਲੇ ਤੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਬਣਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

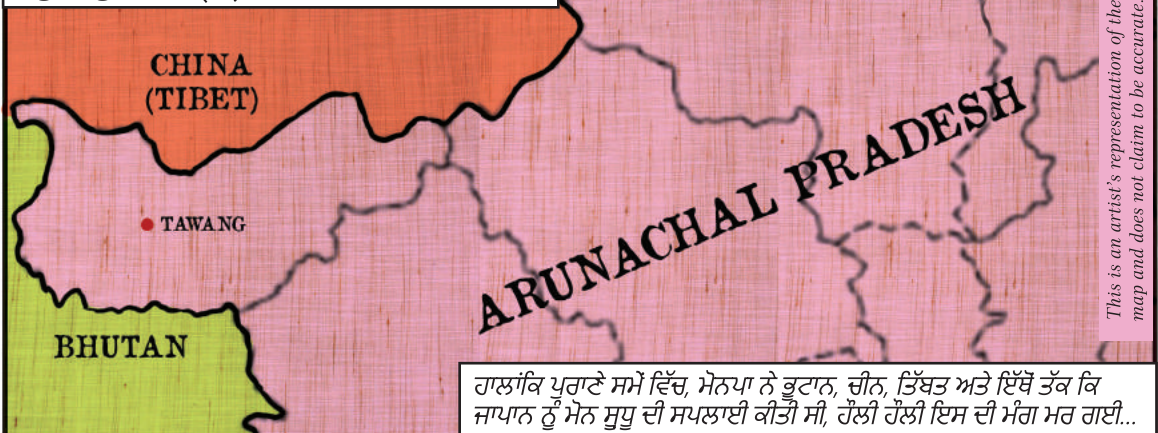

ਉੱਥੇ, ਮੈਂ ਮੱਠ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸੀਟ ਬਣਾਈ ਹੈ।

ਉਹ ਸਾਡੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ?

ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਤਸਵੀਰਾਂ ਪੇਂਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ।

ਮੋਨਪਾ ਭਾਰਤ, ਤਿੱਬਤ ਅਤੇ ਚੀਨ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਹੁਣ ਅਰੁਣਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

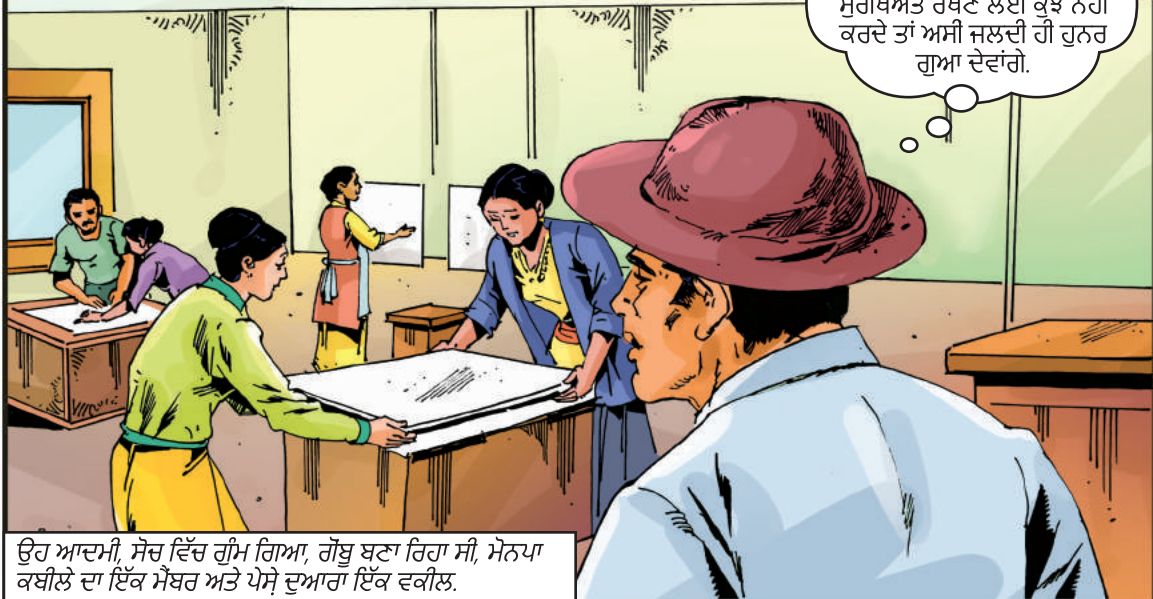

ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਮੋਨਪਾ ਨੇ ਭੂਟਾਨ, ਚੀਨ, ਤਿੱਬਤ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਾਪਾਨ ਨੂੰ ਮੈਨ ਸ਼ੁਰੂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਇਸ ਦੀ ਮੰਗ ਮਰ ਗਈ...

* ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਪਰ ਮਚੇ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਪੇਪਰ ਪਲਾਪ ਅਤੇ ਗੁੰਦ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ

.....ਪਰ ਮੇਨ ਸੂਧੂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਿਲਪਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮਰਿਆ। ਕੁਝ ਪਰਿਵਾਰ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ -

ਮੇਨ ਸੋਗੂ ਸਾਡੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਹੁਨਰ ਗੁਆ ਦੇਵਾਂਗੇ।

ਉਹ ਆਦਮੀ, ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਗੁੰਮ ਗਿਆ, ਗੋਬੂ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਨਪਾ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਕੀਲ।

ਮੇਨ ਸੂਧੂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕਲਾ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤੀ ਪਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

1. ਛਾਲੇ ਨੂੰ ਅਪਰੈਲ ਅਤੇ ਦਸੰਬਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਝਾੜੀਆਂ ਤੋਂ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪੌਦੇ ਦੇ ਨਵੇਂ ਪੱਤੇ ਜਾਂ ਫੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

2. ਨਰਮ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਟਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਛਾਲੇ ਨੂੰ ਧੋਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3. ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਆਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ* ਛੋਟੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਉਬਾਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।

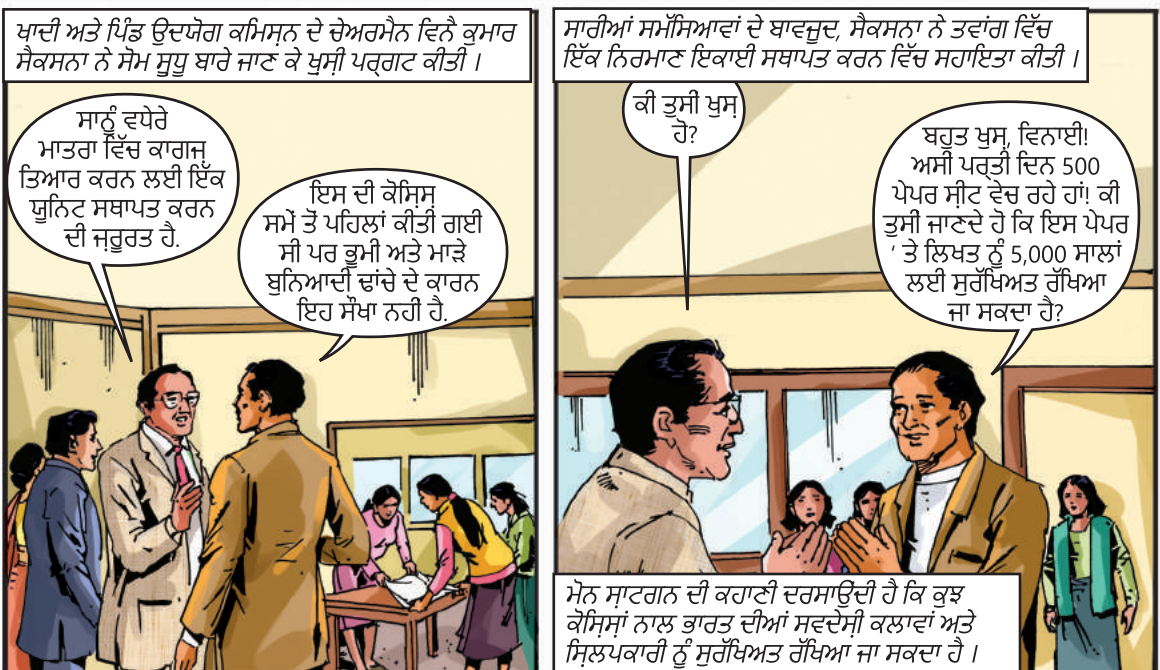
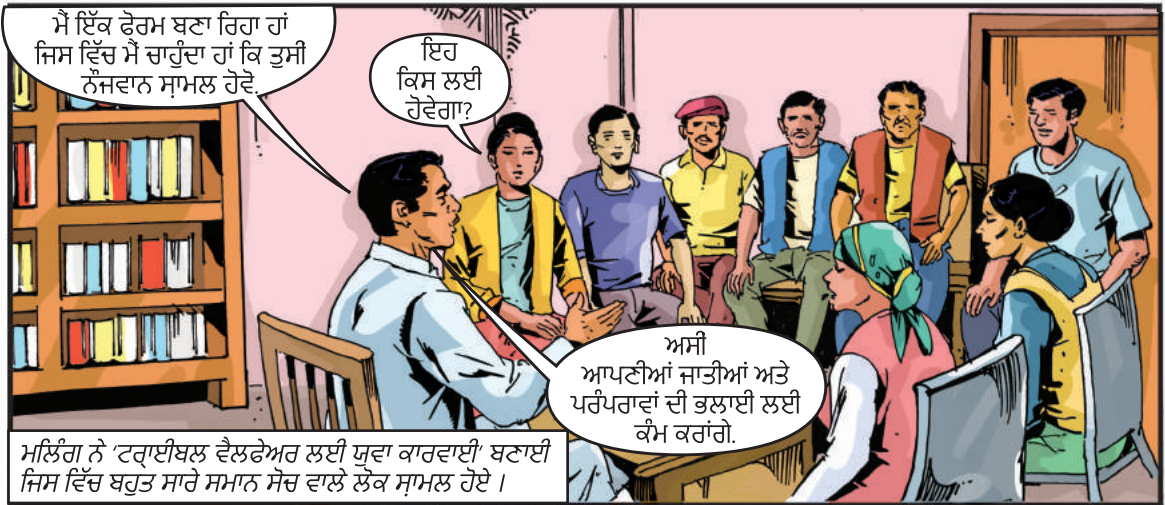

4. ਬਕਾਇਆ ਨੂੰ ਪਲਾਪ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਮੌਸਮ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 100 ਸ਼ੀਟ ਕਾਗਜ਼ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

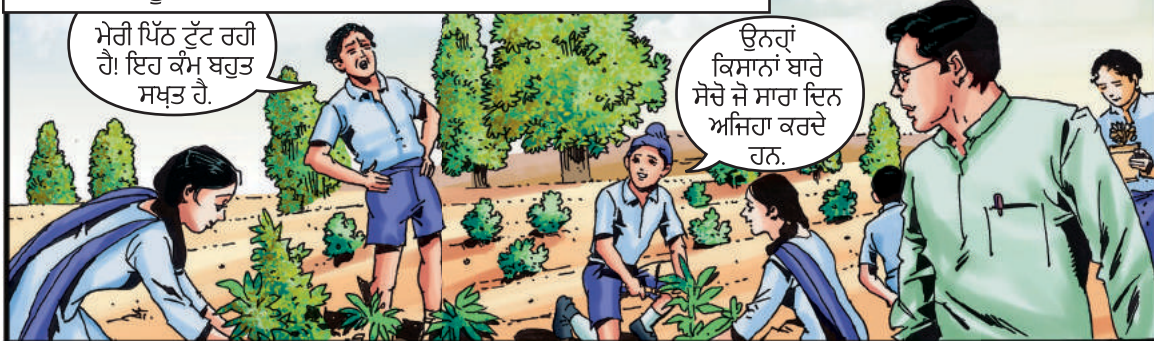
* ਲੱਕੜ ਦੀ ਸੁਆਹ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਪਾਣੀ

ਉਰਗੈਨ ਫੰਡਸੇਗ

ਇਹ ਸਰਵੇਦਿਆ ਵਿਦਿਆਲਿਆ ਵਿੱਚ ਬਾਗਬਾਨੀ ਦੀ ਕਲਾਸ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਇਰ ਸਰ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਪੌਦਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਨਦੀਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਉਰ ਗੈਨ ਫੰਡਸੇਗ ਨੇ 12 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ, ਵੱਡੀ ਭੈਣ, ਟਸੇਰਿੰਗ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ, ਸਟੈਨਜ਼ਿਨ ਨਾਲ ਜੀਟੀਏ ਪਿੰਡ, ਲੱਦਾਖ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵੱਡਾ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ *^ਆਈਟੀਬੀਪੀ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਜਲ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵਾਂਗਾ।

ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਬਾਅਦ -

ਸਾਲ ਬੀਤ ਗਏ।

** ਦੇਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਂ, ਲੱਦਾਖ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ

^ਇੰਡੋ-ਤਿੱਬਤੀ ਬਾਰਡਰ ਪੁਲਿਸ

** ਭੋਟੀ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਭੈਣ

ਕਈ ਸਾਲ ਬੀਤ ਗਏ. 2010 ਵਿੱਚ, ਉਰਗੈਨ ਨੇ ਸਰੀਨਗਰ, ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਬਾਗਬਾਨੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ 10 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਐਕਸਪੋਜ਼ਰ ਟੂਰ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ।

ਇਹ ਟੂਰ ਮੈਨੂੰ ਖੇਤੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਾਵਲ ਢੰਗ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ. ਦੇਖੋ ਕਿ ਉਹ ਗਰੀਨਹਾਊਸ * ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ.

ਜਦੋਂ ਉਰ ਗੈਨ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ -

ਮੈਂ ਇਹ ਸ਼ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਉਗਾਣਗੀਆਂ-ਫੁੱਲਦਾਰ ਗੋਭੀ, ਕੁਇਨੋਆ, ਮੱਕੀ, ਫਨੇਲ, ਲਸਣ....

ਪਰ ਭਰਾ, ਇਹ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੋਂ 14,000 ਫੁੱਟ ਉੱਪਰ ਹੈ. ਇੱਥੇ ਤਕ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਾਂ ਲਈ ਵੀ ਇੱਥੇ ਬਚਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ.

ਜੈਵਿਕ ਖਾਦ ਅਤੇ ਗਰੀਨਹਾਊਸ ਤਕਨੀਕ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ.

ਉਰਗੈਨ ਦਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ, ਸਟੈਨਿਸ਼ਨ ਡੋਰਜਾਈ, ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਫਿਲਮ ਨਿਰਮਾਤਾ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਟੀਅਰਿੰਗ * ਤੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਫਿਲਮ ਦੀ ਸੁਟਿੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ

ਫਿਰ ਉਰਗੈਨ ਨੇ ਕਿਰਸੀ ਵਿਗਿਆਨ ਕੇਂਦਰ (ਕੇਵੀਕੇ), ਲਹ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ।

ਮੈਂ ਕੁਝ ਕਿਲੋ ਦੇ ਕੀੜੇ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਅਤੇ ਫਾਰਮ ਦੇ ਕੂੜੇ ਨੂੰ ਰੀਸਾਈਕਲ ਕਰ ਸਕਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਵਰਮੀਕੋਪੋਸਟ^ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ.

ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ.

ਅਤੇ ਫਿਰ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਸੰਭਵ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ.

ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਯੋਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਈ ਇੱਕ ਠੰਡਾ ਦਿਨ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?

ਜੀ, ਤਾਪਮਾਨ ਅੱਜ -30 ਡਿਗਰੀ ਤੱਕ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਹੈ.

ਉਡੀਕ ਕਰੋ ਅਤੇ ਦੇਖੋ, ਹਰ ਕੋਈ!

ਜਲਦੀ ਹੀ -

ਇਹ ਸਾਨਦਾਰ ਹੈ. ਤੁਸੀਂ ਬਰੋਕਲੀ, ਗੋਭੀ, ਗੋਭੀ ਅਤੇ ਪਿਆਜ਼ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਹੈ!

ਅਤੇ ਮੁਲੀ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਚਾਰ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ!

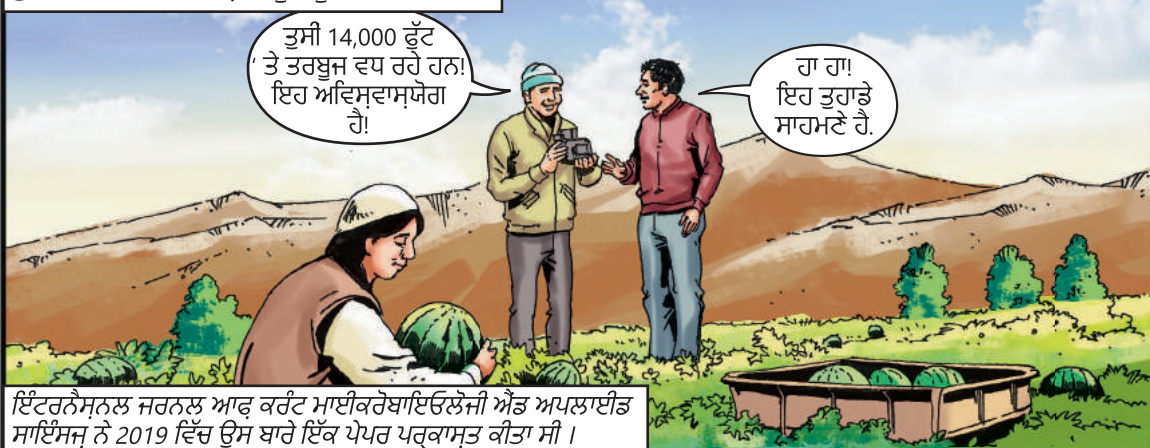
ਗਰੀਨਹਾਊਸਾਂ, ਮਲਚਿੰਗ ਅਤੇ ਵਰਮੀਕੋਪੋਸਟਿੰਗ* ਨੇ ਸਹੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਬਣਾਇਆ ਇੱਕ ਫਸਲ ਦੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਨੇ ਦੁਜੀ ਲਈ ਖਾਦ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ.

* ਪਲਾਸਟਿਕ ਜਾਂ ਗਲਾਸ ਤੇ ਬਣਿਆ ਇੱਕ ਢਾਂਚਾ ਜੋ ਜਲਵਾਯੂ-ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹਾਲਤਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
^ ਇੱਕ ਜੈਵਿਕ ਖਾਦ

** ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਤੁੜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੌਦੇ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਢੱਕਣਾ ਗਰਮੀ, ਠੰਡ ਜਾਂ ਸੁੱਕੇਪਨ ਤੋਂ ਮਿੱਟੀ

ਉਰਗੇਨ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ ਫੈਲ ਗਈ ।

ਤੁਸੀਂ 14,000 ਫੁੱਟ 'ਤੇ ਤਰਬੂਜ ਵਧ ਰਹੇ ਹਨ! ਇਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੈ!

ਹਾ ਹਾ! ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ.

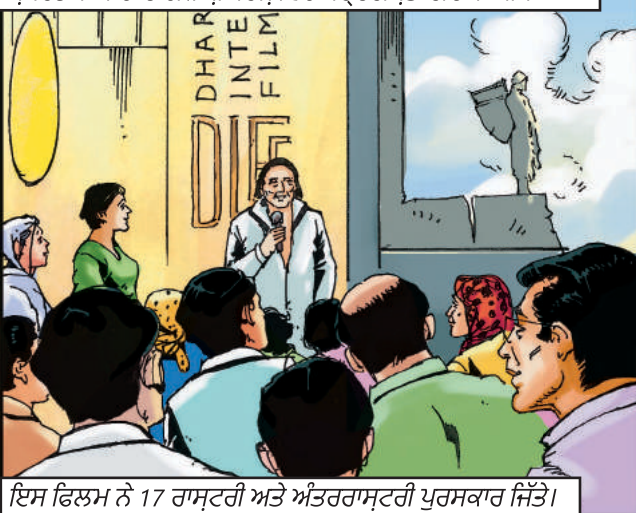
ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਜਰਨਲ ਆਫ ਕਰੰਟ ਮਾਈਕਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ ਐਂਡ ਅਪਲਾਈਡ ਸਾਇੰਸਜ਼ ਨੇ 2019 ਵਿੱਚ ਉਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਪੇਪਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ।

ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ।

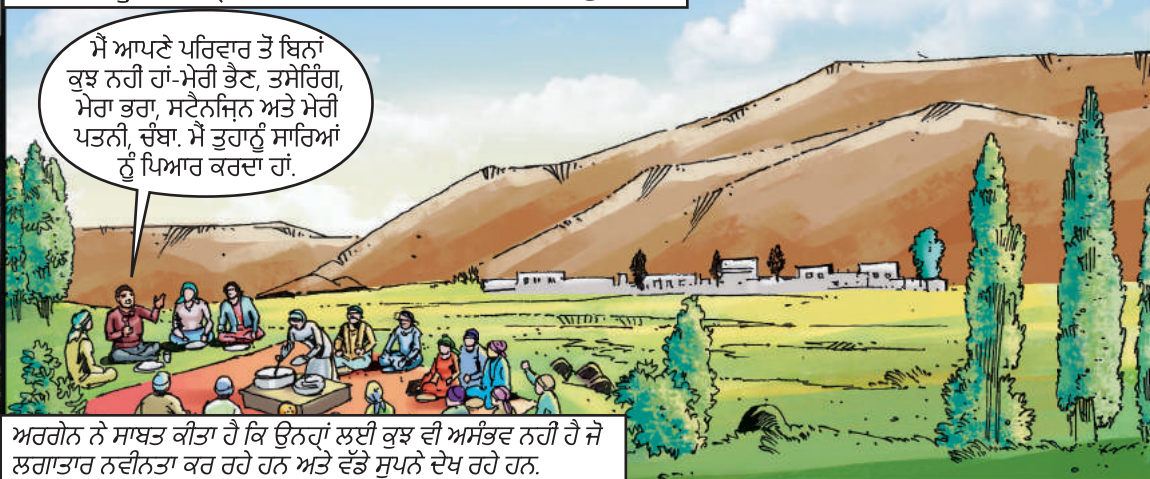
ਬੀਬੀਸੀ ਅਤੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਜੀਓਗ੍ਰਾਫਿਕ ਵਰਗੀਆਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ।

2016 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਸਟੈਨਜ਼ਿਨ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਫਿਲਮ, 'ਦਿ ਸੁਪਰਡੈਸ ਆਫ ਦ ਗਲੋਬੀਅਰਜ਼' ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ।

ਇਸ ਫਿਲਮ ਨੇ 17 ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਜਿੱਤੇ।

ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਅਪੀਲ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਸ਼ੂਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਮਸਟੇ ਵੀ ਚਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ।

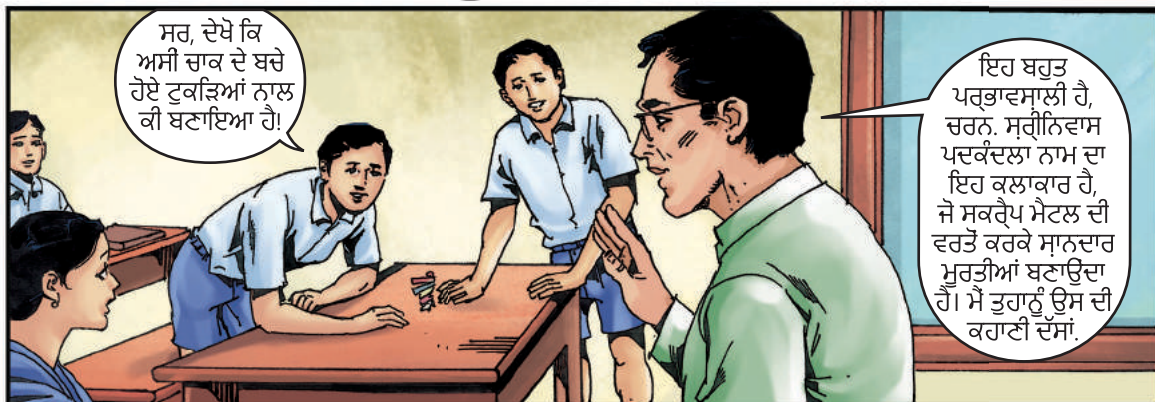
ਅਰਗੇਨ ਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਲਗਾਤਾਰ ਨਵੀਨਤਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ.

ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਪਦਕੰਦਲਾ

ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਛੂਹੋ! ਇਹ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ.

ਇਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹੈ! ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੀਏ.

ਸਰ, ਦੇਖੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚਾਕ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ!

ਇਹ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਚਰਨ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਪਦਕੰਦਲਾ ਨਾਮ ਦਾ ਇਹ ਕਲਾਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਸਕਰੈਪ ਮੈਟਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੂਰਤੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਾਂ.

ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਜੈਵਾੜਾ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ। ਸਕੂਲ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ -

ਦੁਬਾਰਾ ਕੁਝ ਬਣਾਉਣਾ?

ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਗੱਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਿਸਤੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਧਾਤ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਡੰਡੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ.

ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਦੀ ਰਚਨਾਤਮਕ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਈ।

ਮੈਂ ਸੁੰਦਰ ਕਲਾ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਅੰਮਾਨ.

ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸੱਚਾ ਕਾਲ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ!

ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਨੇ ਆਂਧਰਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਬੈਚਲਰ ਆਫ਼ ਆਰਟਸ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ।

ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਨੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁੱਟੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ। ਇਕ ਦਿਨ ਮਕੈਨਿਕ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ -

ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਕਰੈਪ ਪਾਰਟਸ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ?

ਉਹ ਜੰਕਯਾਰਡ ਵਿੱਚ ਖੁਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ.

ਮੈਨੂੰ ਮੈਟਾ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ. ਮੈਂ ਇਸ ਦੀ ਚੰਗੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ.

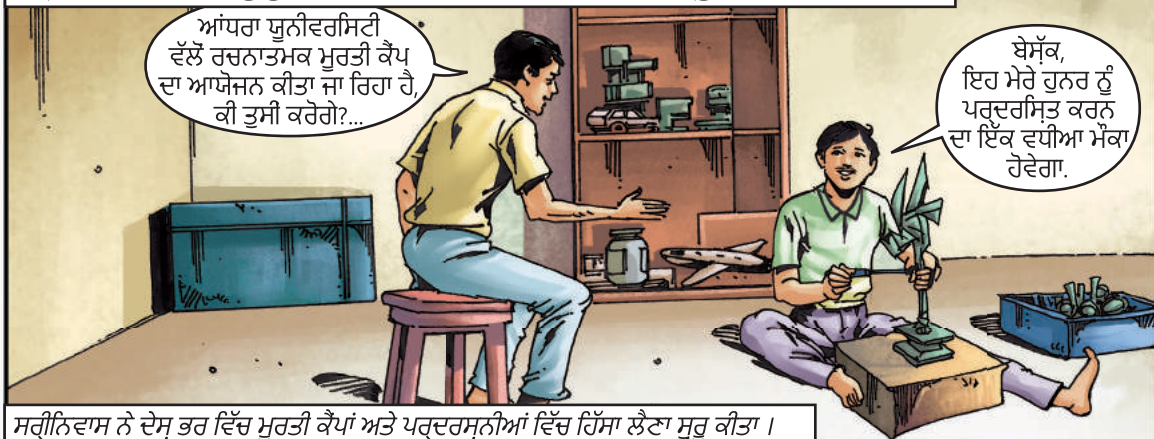
ਜਲਦੀ ਹੀ -

ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?

ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ.

ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਨੇ ਸਕਰੈਪ ਮੈਟਲ, ਲੱਕੜ ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਬਣਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।

ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਨੇ ਬਨਾਰਸ ਹਿੰਦੂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਫਾਈਨ ਆਰਟਸ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ - ਗਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਕੀਤੀ। ਜਲਦੀ ਹੀ -

ਆਂਧਰਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਰਚਨਾਤਮਕ ਮੂਰਤੀ ਕੈਂਪ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ?...

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਹੁਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਮੌਕਾ ਹੋਵੇਗਾ.

ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀ ਕੈਂਪਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।

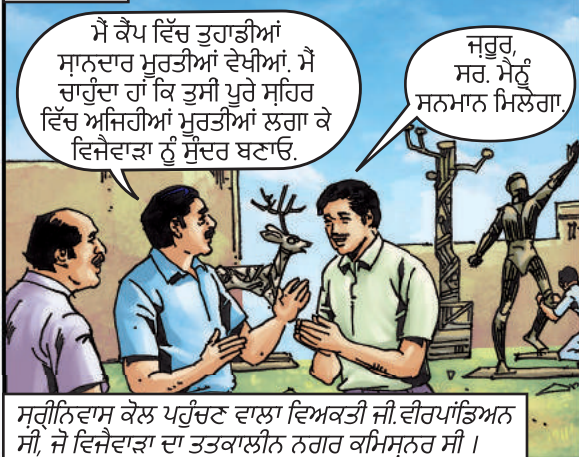
ਕੁਝ ਸਾਲ ਬਾਅਦ -

ਵੀਐਮਸੀ* ਨੇ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਕੈਂਪ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸਕਰੈਪ ਮੈਟਲ ਤੋਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹਨ.

ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ. ਮੈਂ ਵੀ ਆਵਾਂਗਾ!

ਜਲਦੀ ਹੀ -

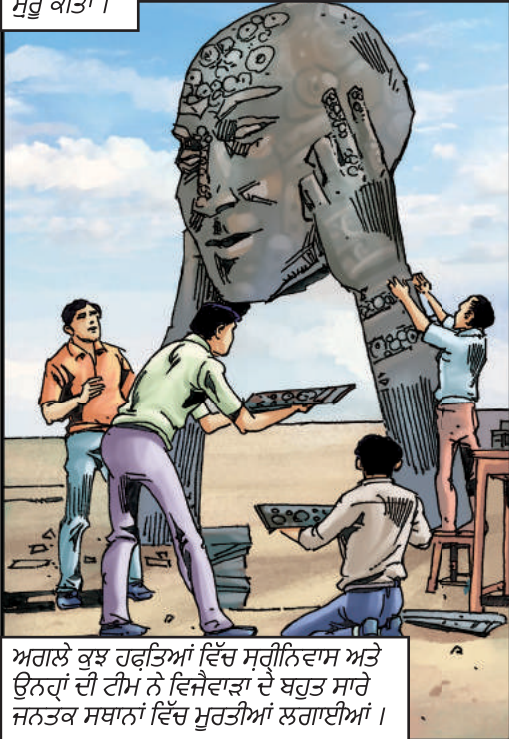

ਮੈਂ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੂਰਤੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ. ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਲਗਾ ਕੇ ਵਿਜੈਵਾੜਾ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਓ.

ਜ਼ਰੂਰ, ਸਰ. ਮੈਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲੇਗਾ.

ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੀ.ਵੀਰਪਾਡਿਅਨ ਸੀ, ਜੋ ਵਿਜੈਵਾੜਾ ਦਾ ਤਤਕਾਲੀਨ ਨਗਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਨੇ 15 ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਟੀਮ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।

ਅਗਲੇ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਟੀਮ ਨੇ ਵਿਜੈਵਾੜਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ।

ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹਨ।
ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁੰਟੂਰ * ਨਗਰ
ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।
ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ
ਸੰਪਰਕ ਕਰਨਗੇ।

ਤੁਹਾਡਾ
ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ
ਧੰਨਵਾਦ,
ਸਰ!

ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਗਰ ਨਿਗਮਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਗੁੰਟੂਰ, ਮਦੁਰਾਈ, ਤਿਰੂਨੇਲਵੇਲੀ, ਕੁਰਨੂਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਜਨਤਕ ਪਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਉਹ ਹੁਣ ਕਾਲਜ ਆਫ਼ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ
ਐਂਡ ਪਲਾਨਿੰਗ, ਆਚਾਰੀਆ ਨਾਗਰਜੁਨ
ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਗੁੰਟੂਰ ਵਿੱਚ ਫਾਈਨ ਆਰਟਸ
ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮੁਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ
ਕੈਂਪਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਵਾਤਾਵਰਣ-
ਅਨੁਕੂਲ ਮਾਡਲਾਂ
ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ
ਹੋ ਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ
ਵੇਖਣਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ
ਹੈ ਸਾਡੇ ਵਾਤਾਵਰਣ
ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ
ਅੱਜ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ
ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ।

* ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਹਿਰ

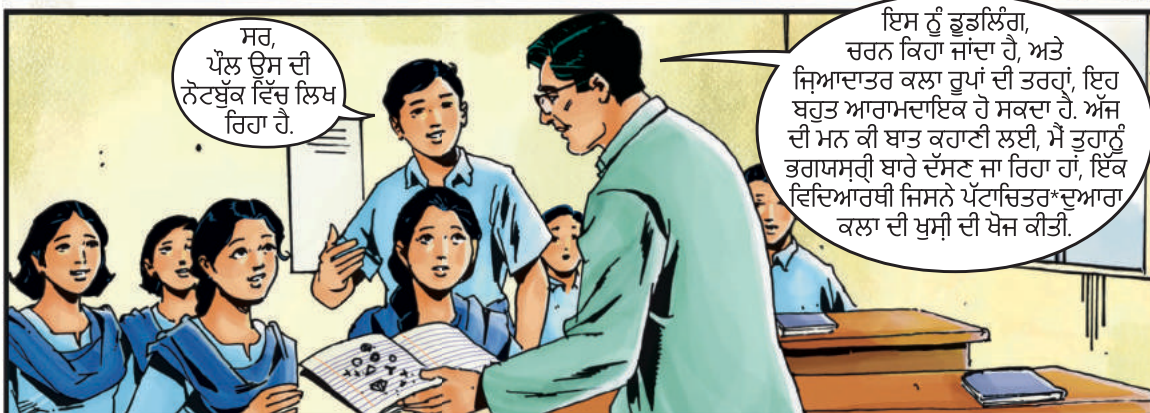
ਭਗਯਸ਼ਰੀ ਸਾਹੂ

ਇਹ ਦਿਨ ਦਾ ਆਖਰੀ ਸਮਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨਾਇਰ ਸਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ।

ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?

ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ।

ਸਰ, ਪੈਲ ਉਸ ਦੀ ਨੋਟਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਨੂੰ ਡੁਡਲਿੰਗ, ਚਰਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਲਾ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੀ ਮਨ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹਾਣੀ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਗਯਸ਼ਰੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜਿਸਨੇ ਪੱਟਾਚਿਤਰ* ਦੁਆਰਾ ਕਲਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ।

ਓਡੀਸ਼ਾ ਦੇ ਢੇਨਕਨਾਲ ਦੇ ਇੱਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਐਮਟੀਈਸੀ ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਭਗਿਆਸ਼ਰੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਸੀ ।

ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਮੈਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰ ਸਕੇ।

ਕਿਉ ਨਾ ਡੋਪਿੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ? ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਲਾ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਭਗਯਸ਼ਰੀ, ਰਾਜਰਾਜਪੁਰ ਦੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਇਸ ਖੂਬਸੂਰਤ ਕਲਾ ਨੂੰ ਦੇਖੋ**। ਇਸ ਨੂੰ ਪੱਟਾਚਿਤਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਰਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਰਵਾਇਤੀ ਕਲਾ ਸੈਲੀ।

ਇਹ ਤਸਵੀਰਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਖੂਬਸੂਰਤ ਹਨ! ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਪਸੰਦ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਗਿਆਸ਼ਰੀ ਦੀ ਸਵੈ-ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਲਾ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ।

* ਕੁਦਰਤੀ ਰੰਗਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕੱਪੜੇ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕਰੇਲ ਪੇਂਟਿੰਗ

** ਪੱਟਾਚਿਤਰ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪਿੰਡ

^ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਓਡੀਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਆਫ਼ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ

ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ -

ਭਗਿਆਸ਼੍ਰੀ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਫੋਨਕਨਾਲ ਦੀ ਬਰਾਹਮਣੀ ਨਦੀ 'ਤੇ ਲੈ ਗਈ।

ਭਗਯਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਪੋਟ ਕੀਤੇ ਪੱਥਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋ ਗਏ।

ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਭਗਯਸ਼੍ਰੀ ਨੇ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ, ਡੱਬਿਆਂ ਅਤੇ ਬਲਬਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ. ਕੁਝ ਦਿਨ ਬਾਅਦ -

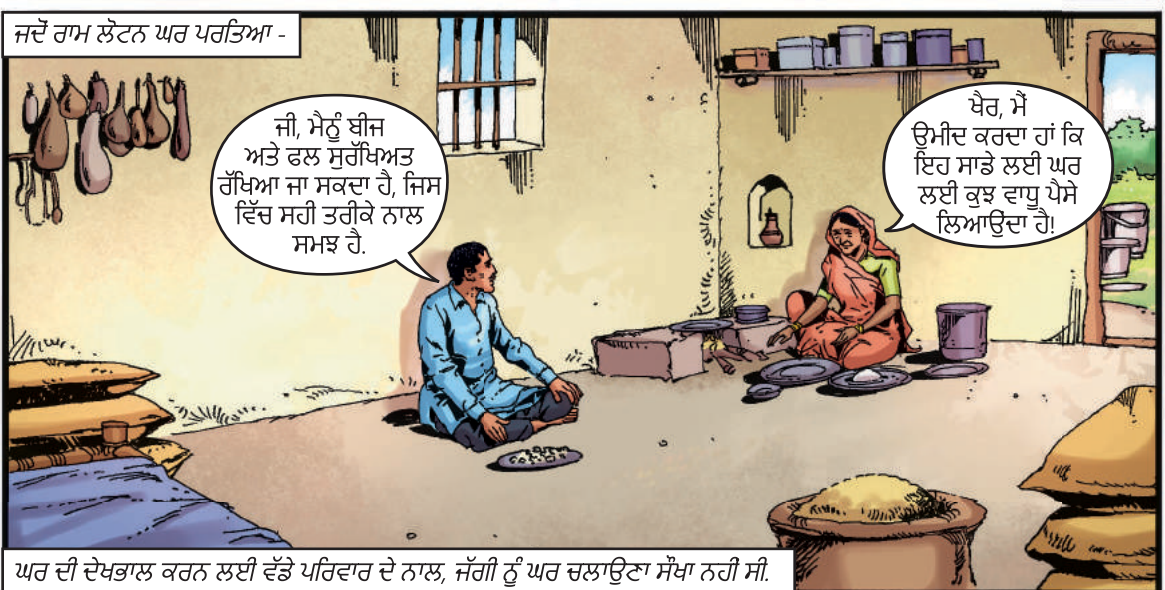
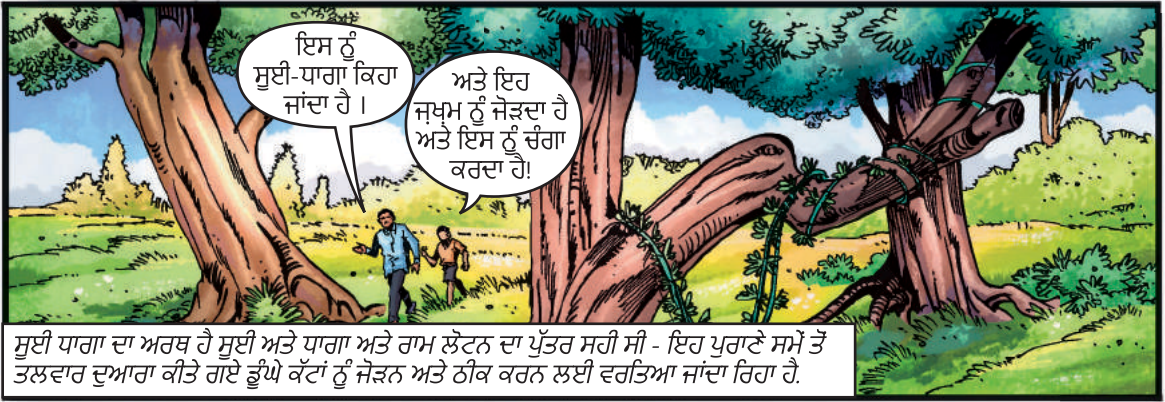

ਰਾਮ ਲੋਟਨ ਕੁਸ਼ਵਾਹਾ

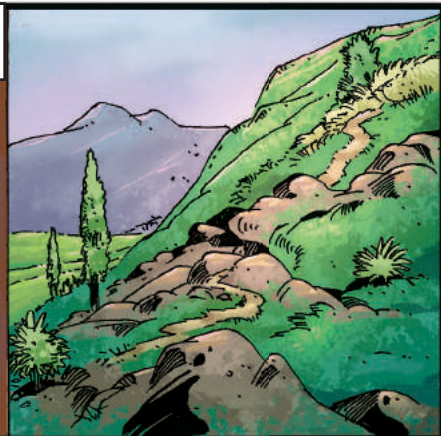

ਰਾਮ ਲੋਟਨ ਕੁਸ਼ਵਾਹਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਤਨਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਟਾਰਵੇਦੀਆ ਪਿੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

ਜੜ੍ਹੀਆਂ ਬੂਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਰਾਮ ਲੋਟਨ ਨੇ ਬੀਜ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ। ਹਿਮਾਲਿਆ ਤੋਂ...

ਭਾਈ,
ਮੈਂ ਬਰਾਹਮੀ
ਜੜ੍ਹ ਕਿੱਥੇ ਲੱਭ
ਸਕਦਾ ਹਾਂ?

... ਸਤਪੁਰਾ ਅਤੇ ਵਿੰਧਿਆ ਰੇਖਾਵਾਂ ਤੱਕ.

ਰਾਮ ਲੋਟਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਡੇਢ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ 250 ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਚਿਕਿਤਸਕ ਪੌਦੇ ਅਤੇ ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਉਗਾਈਆਂ ਹਨ

ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ
ਇੱਥੇ ਹਿਮਾਲਿਆ ਦੇ ਪੌਦੇ
ਉੱਗਣਗੇ। ਪਰ ਦੇਖੋ, ਉਹ
ਸੁੰਦਰ ਵਧ ਰਹੇ ਹਨ.

ਤੇਰੇ ਹੱਥਾਂ
ਵਿੱਚ ਜਾਦੂ ਹੈ, ਰਾਮ
ਲੋਟਨ ਜੀ!

ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਾਮ ਲੋਟਨ ਦਾ ਇੱਕ 'ਦੇਸੀ' ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਗੋਭੀ ਅਤੇ ਦੁਰਲੱਭ ਬੀਜ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਰਾਮ ਲੋਟਨ ਜੀ ਦੇ ਘਰਨਾਂ ਨੇ
ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਪੌਦਿਆਂ ਬਾਰੇ
ਮਾਣ ਅਤੇ ਜਾਗਰੂਕ ਕੀਤਾ ਹੈ.

ਇਹ ਜੱਗੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਮ ਲੋਟਨ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਝਿਜਕ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ.

ਉਹ ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਰਿਹਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਮ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ
ਲਈ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾ.

ਜੇ ਮੈਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਾੜ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ
ਸਾਲ ਭਰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਖੂਹ
ਖੋਦਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ,
ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਨਮੋਲ ਬੀਜਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ
ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ.

ਤਾਰਿਕ ਅਹਿਮਦ ਪਟਲੂ

ਸਰੀਯਾਸ,
ਚਰਨ ਅਤੇ
ਪ੍ਰਦੁਲ ਅੱਜ ਕਿਉਂ
ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹਨ?

ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ
ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ
ਕੋਵਿਡ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਉਮੀਦ ਹੈ. ਹਸਪਤਾਲਾਂ 'ਚ ਬੈਠ
ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕਈ ਲੋਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਪਿੰਡਾਂ
ਵਿਚ ਹਾਲਾਤ ਹੋਰ ਵੀ ਖਰਾਬ ਸਨ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਪਰ
ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ
ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ
ਲਈ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਗਏ
ਸਨ. ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਤਾਰਿਕ
ਅਹਿਮਦ ਪਟਲੂ ਵਾਂਗ

ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਸਰੀਨਗਰ ਦੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਝੀਲਾਂ ਉੱਤੇ, ਹੰਜੀ ਜਾਂ 'ਪਾਣੀ ਦੇ ਵਸਨੀਕ' ਨਾਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸਤੀਆਂ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ. ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ, ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਰਾ ਨਾਮਕ ਛੋਟੀਆਂ ਕਿਸਤੀਆਂ 'ਤੇ ਹਿਟਚਾਈਕਿੰਗ ਜਾਂ 'ਤਾਰ' ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

2020 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕੋਵਿਡ -19 ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਨੇ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ -

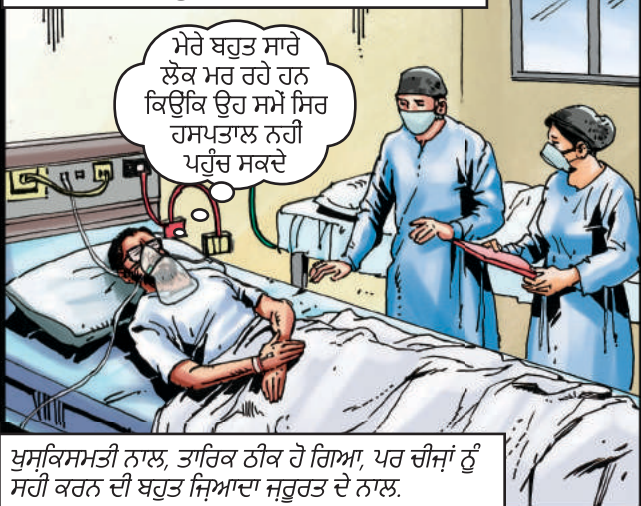

ਓਹ! ਮੈਨੂੰ ਸਾਹ ਨਾ
ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਕਿਰਪਾ
ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ
ਲੈ ਜਾਓ

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ.
ਮੈਂ ਸੰਕਰਮਿਤ ਨਹੀਂ
ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ.

ਤਾਰਿਕ ਅਹਿਮਦ ਪਟਲੂ ਡਾਲ ਝੀਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹਾਊਸਬੋਟ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਵਿਡ ਸੀ ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਕ ਦੋਸਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਡਾ. -

ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ
ਲੋਕ ਮਰ ਰਹੇ ਹਨ
ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਮੇਂ ਸਿਰ
ਹਸਪਤਾਲ ਨਹੀਂ
ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ

ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਤਾਰਿਕ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਨਾਲ.

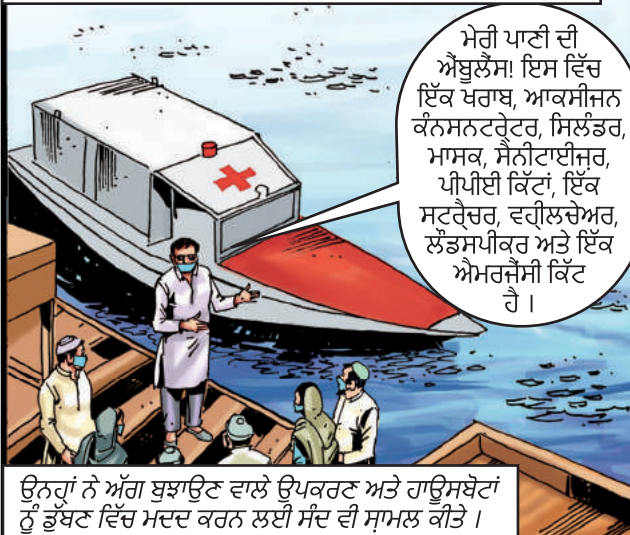
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਸਥਿਤ ਐਨ.ਜੀ. ਓ. ਸਤਿਆ ਰੇਖਾ ਟਰਸਟ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ।

ਮੈਂ ਡਾਲ ਝੀਲ 'ਤੇ ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਸੇਵਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁੱਖ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗੇ।

ਟਰਸਟ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਨਾਲ, ਤਾਰਿਕ ਨੇ ਇੱਕ ਕਿਸਤੀ ਬਣਾਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਇਰਨ ਜੋੜਿਆ।

ਮੇਰੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਐਂਬੂਲੈਂਸ! ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਰਾਬ, ਆਕਸੀਜਨ ਕੰਨਸਨਟਰੇਟਰ, ਸਿਲੰਡਰ, ਮਾਸਕ, ਸੈਨੀਟਾਈਜ਼ਰ, ਪੀਪੀਈ ਕਿੱਟਾਂ, ਇੱਕ ਸਟਰੇਚਰ, ਵਹੀਲਚੇਅਰ, ਲੈਂਡਸਪੀਕਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਕਿੱਟ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਉਪਕਰਣ ਅਤੇ ਹਾਊਸਬੇਟਾਂ ਨੂੰ ਡੱਬਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ।

ਤਾਰਿਕ ਨੇ ਝੀਲ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਫੋਨ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ।

ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਉਹ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀਆਂ ਐਂਬੂਲੈਂਸਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਤਾਲਮੇਲ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੱਟ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਸਕਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਮੁਫਤ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਹਨ।

ਤਾਰਿਕ ਨੂੰ ਝੀਲ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਧੀ ਜੰਨਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਲਾਲ ਕਿਸਤੀ! ਝੀਲ ਸਾਡਾ ਘਰ ਹੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਬੋਤਲ ਨੂੰ ਚੁੱਕੋ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਟਿਆ ਹੈ।

ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ, ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਧੀ ਝੀਲ 'ਤੇ ਕਤਾਰਬੱਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਜੂਨ, 2021 ਵਿੱਚ, ਪੀਐਮ ਮੋਦੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਮਨ ਕੀ ਬਾਤ। ਤਾਰਿਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹੈਲਪਲਾਈਨ ਨੰਬਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੇਗਾ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸੰਜੇ ਕਛਪ

* ਝਾਰਖੰਡ ਦੇ ਪੱਛਮੀ ਸਿੰਘਭੁਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਇੱਕ ਪਿੰਡ

ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਸੰਜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਕਬੀਲੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਲਦੀ ਹੀ -

ਅਗਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਜੇ ਨੇ 40 ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਇਬਰੇਰੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ 'ਝਾਰਖੰਡ ਦੇ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਮੈਨ' ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

ਸੰਜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਲਈ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ. ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ -

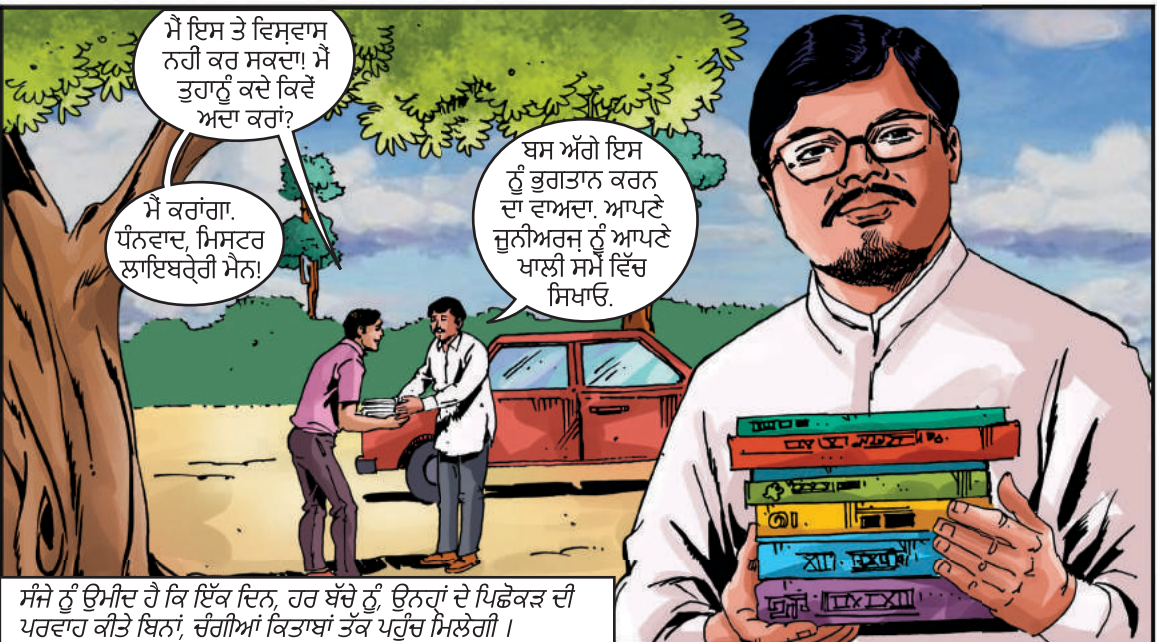

ਕਰਾਊਡਫੰਡਿੰਗ ਨੇ 25 ਲਾਇਬਰੇਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਕੰਪਿਊਟਰਾਂ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ।

ਝਾਰਖੰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਪਹਿਰ -

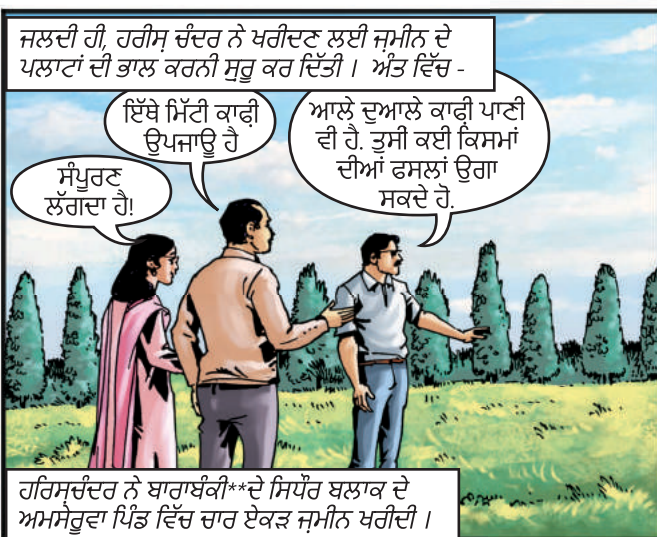
ਪਿੰਡ ਵਾਸੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਜੇ ਦੀ ਕਾਰ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੋਬਾਈਲ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੰਜੇ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਹਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛੇਕੜ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਚੰਗੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਮਿਲੇਗੀ।

* ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ.

ਹਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਸਿੰਘ.

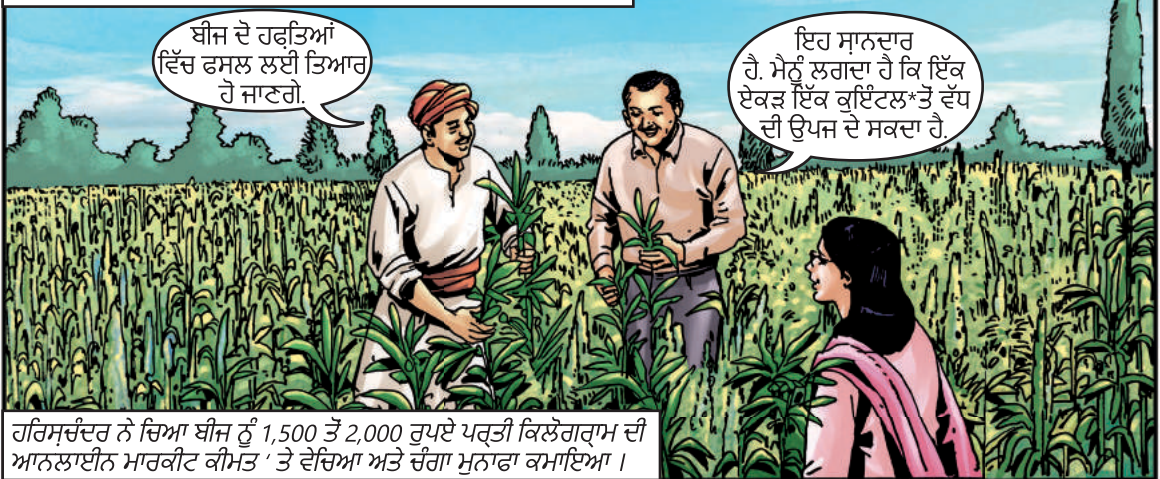
* ਭਾਰਤੀ ਗੁਸਬੇਰੀ

^ ਖੰਡ ਦੀ ਸ਼ਰਬਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਗੁਸਬੇਰੀ

** ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ

...ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਾਇਆ। ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ -

* ਇੱਕ ਕੁਇੰਟਲ 100 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਭਾਰਤੀ

ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਸੇਨਲ?

ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ 10 ਮਿੰਟਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਨਲ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਉਹ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹੈ।

ਸੁਜੀਤ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਲੀਕ ਵਾਲਾ ਟੂਟੀ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 15 ਲੀਟਰ ਪਾਣੀ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ?

ਅੱਜ ਦੀ 'ਮਨ ਕੀ ਬਾਤ' ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਭਾਰਤੀ ਨਾਮ ਦੇ ਜਲ ਸੰਭਾਲਵਾਦੀ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੇ ਉਤਰਾਖੰਡ ਦੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਸਦੀਵੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ।

ਇਹ 1974 ਸੀ। ਵਾਤਾਵਰਣਵਾਦੀ ਚੰਡੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਭੱਟ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਗੋਪੇਸ਼ਵਰ^{*}, ਉਤਰਾਖੰਡ ਵਿੱਚ ਚਿਪਕੇ ਅੰਦੋਲਨ^{*} ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਰੁੱਖ ਨਾ ਕਟੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮ ਜੰਗਲਾਤ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਹੋਵੇ। ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਉਤੋਜਕ ਹਨ!

ਸਚਚੀ, ਆਉ ਹੁਣ ਚਲੇ ਜਾਈਏ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਕਾਲਜ ਲਈ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਵਾਂਗੇ।

ਚੰਨੀ ਭੱਟ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨੌਜਵਾਨ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਭਾਰਤੀ ਸੀ।

ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਨੇ ਇੱਕ ਪੌਦੇ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ।

ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਸਚਚੀ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਧੇਰੇ ਰੁੱਖ ਵਧਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਖਿਸਕਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਮਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗਾ।

* ਇੱਕ ਅੰਦੋਲਨ ਜਿੱਥੇ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ।

^{*} ਉਤਰਾਖੰਡ ਦੇ ਚਮੋਲੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ

1979 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਗੋਪੇਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ, ਉਰਰੋਖਾਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਪਰਤਿਆ।

ਇਹ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨਾ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹੈ।

ਜੁਲਾਈ 1980 ਵਿੱਚ, ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਨੇ ਦੁਪਤੇਲੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਕੈਂਪ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ।

ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੁਪਤੇਲੀ ਲੋਕ ਵਿਕਾਸ ਸੰਸਥਾਨ ਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਬਣਾਈ।

ਅਸੀਂ ਜੋ ਰੁੱਖ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡਾਂ ਲਈ ਬਾਲਣ ਅਤੇ ਚਾਰਾ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਗੇ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਿਲਾ ਮੰਗਲ ਦਲ ਨਾਮਕ ਸਮੂਹ ਬਣਾਏ।

1987 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸੋਕੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਦੇ ਜੰਗਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ।

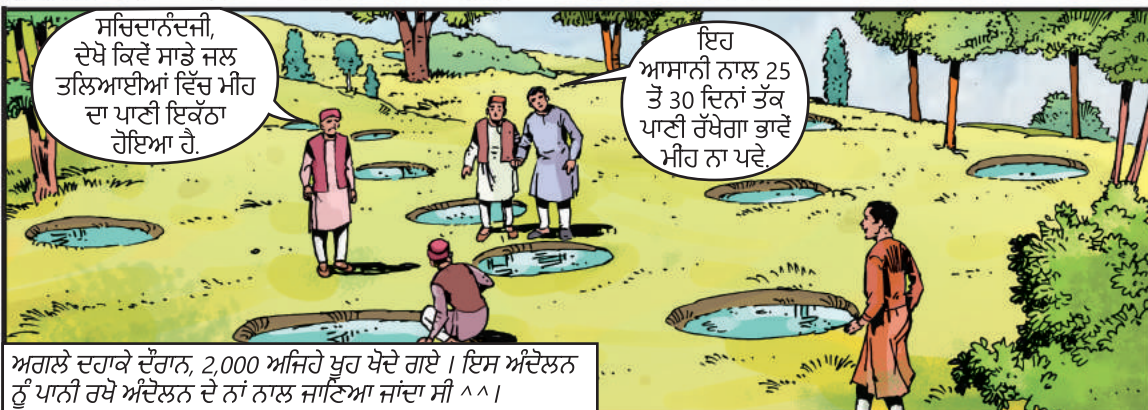

ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ, ਅਸੀਂ ਜੰਗਲਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ।

ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ -

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਜਲ ਤਲਿਆਈਆਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰੀਏ 'ਚਲਾਨ' ਤੇ ਖੱਡਾਂ ਖੋਦ ਕੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਰੁੱਖ ਲਗਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹੇ।

ਸਚਿਦਾਨੰਦਜੀ, ਦੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਜਲ ਤਲਿਆਈਆਂ ਵਿੱਚ ਮੀਂਹ ਦਾ ਪਾਣੀ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ 25 ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਪਾਣੀ ਰੱਖੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਮੀਂਹ ਨਾ ਪਵੇ।

ਅਗਲੇ ਦਹਾਕੇ ਦੌਰਾਨ, 2,000 ਅਜਿਹੇ ਖੂਹ ਖੋਦੇ ਗਏ। ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਰੱਖੋ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ^ ^।

* ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਦੇ ਪੌੜੀ ਗੜਵਾਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਵਿੱਚ 25 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ ਲੜੀ 5

** ਪਾਣੀ ਦੇ ਖੂਹ
^ ^ ਪਾਣੀ ਬਚਾਓ ਅੰਦੋਲਨ

ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ।

ਸੁਖਾ ਰੌਲਾ
* ਸਾਰਾ ਸਾਲ ਵਹਿ
ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਹਾਂ, ਪਹਿਲਾਂ
ਇਹ ਬਾਰਸ਼ ਦੇ ਦੌਰਾਨ
ਫੁੱਲਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਵੰਬਰ
ਤੱਕ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਇਹ
ਪਾਣੀ ਦੇ ਟੋਏ ਦਾ
ਧੰਨਵਾਦ ਹੈ।

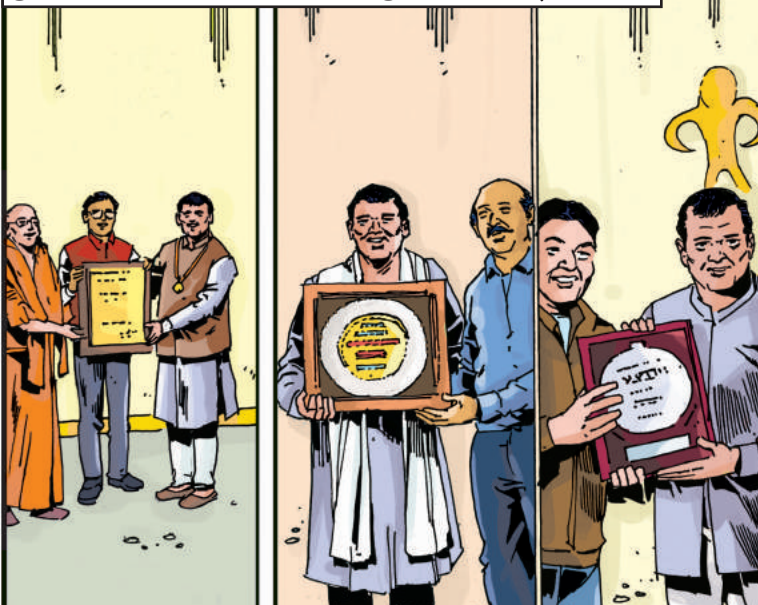
ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਗਡਖਾਰਕ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਸੁਖਾ ਰਾਉਲਾ ਦਾ ਨਾਮ ਗਡਗੰਗਾ ਰੱਖਿਆ।

ਜਲ ਤਲਿਆ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਨੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈਂਕੜੇ ਤਲਾਬ ਅਤੇ ਨਹਿਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਵੀ ਕੀਤਾ
ਤਾਂ ਜੋ ਵਧੇਰੇ ਮੀਂਹ ਦਾ ਪਾਣੀ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਅਸੀਂ
ਸਾਰਾ ਸਾਲ
ਪਾਣੀ ਪੀ ਸਕਦੇ
ਹਾਂ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਲਈ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਨੂੰ ਕਈ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ,
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਤਰਾਖੰਡ ਗਰੀਨ ਅਵਾਰਡ 2011, ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ
ਪੁਰਸਕਾਰ 2013, ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪੁਰਸਕਾਰ 2015 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਅੱਜ, ਪੈਰੀ ਗੜਵਾਲ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ 150
ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ 30,000 ਪਾਣੀ ਦੇ ਖੂਹ ਹਨ।

ਜੂਨ 2021 ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮੋਦੀ ਨੇ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਭਾਰਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ
ਮਨ ਕੀ ਬਾਤ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ।

ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀ
ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ
ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼
ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ
ਨੇ 50 ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੌਦੇ ਲਗਾਏ
ਹਨ। ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖੱਡਾਂ ਨੇ
ਜੰਗਲ ਦੀਆਂ ਅੱਗਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਹੈ

ਸਿਕਾਰੀ ਟਿਸੇ

ਖਯਾਮਾ ਕਰੀਬ* ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ?

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਕੀ ਕਿਹਾ?

ਹਾ ਹਾ! ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਵਿੱਚ! ਇਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਬਾਹਰ ਆਇਆ.

ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਾਤ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੇ ਹੋ! ਪੰਜ ਭਾਰਤੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਖੁਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ 197 ਖੁਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਕਾਰੀ ਟਿਸੇ ਵਾਂਗ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਕਰਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਬਚਾ ਰਿਹਾ ਹੈ.

ਇਹ ਸਾਲ 2000 ਸੀ. ਅਸਾਮ ਦੇ ਮੱਛੀ ਪਾਲਣ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਿਕਾਰੀ ਟਿਸੇ, ਕਾਰਬੀ ਐਗਲੋਰਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਲੋਗਜ਼ੋਸਰਪੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸੈਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ^।

ਕਰਦੇਮ**, ਸਿਕਾਰੀ, ਇੱਥੇ ਆਓ. ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ.

ਕਾਰਡਨ, ਚਾਚਾ. ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ?

ਮੀਹ ਪੈਣ ਵਾਲਾ ਹੈ! ਕਿੰਨਾ ਮਜ਼ੇਦਾਰ!

ਦੇਖੋ, ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ. ਉਹ ਹੁਣ ਕਰਬੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ.

ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹੋ?

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਹੱਲ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੂਲ ਕਰਬੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗਾ.

ਯਕੀਨਨ. ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਚਾਰ ਹੈ!

ਹਰ ਸ਼ਾਮ, ਸਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸੂਚੀ 'ਤੇ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ.

* ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਓਡੀਆ ਵਿੱਚ
^ ਅਸਾਮ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ

** ਕਰਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਲਾਮ

ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ -

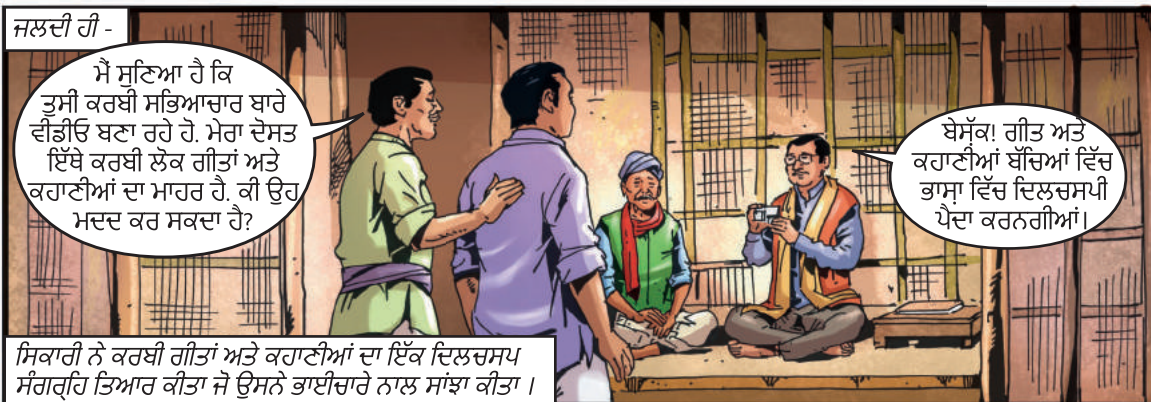

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਦਾਦੀ ਦੇ ਕੁਝ ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੋਗੇ?

ਸ਼ਾਨਦਾਰ! ਸਾਰੇ ਸਭਿਆਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਲਕੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਥਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਗਾਓਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਔਰਤ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਿਕਾਰੀ ਨੇ ਨੱਚਣ ਦੇ ਗੀਤ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਜਲਦੀ ਹੀ -

ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਰਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਬਾਰੇ ਵੀਡੀਓ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਇੱਥੇ ਕਰਬੀ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਅਤੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਮਾਹਰ ਹੈ। ਕੀ ਉਹ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਬੇਸ਼ੱਕ! ਗੀਤ ਅਤੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਸਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਰਬੀ ਗੀਤਾਂ ਅਤੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ।

ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ, ਸਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅਸਾਮ ਅਤੇ ਮੇਘਾਲਿਆ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ -

ਲੋਕ ਕਰਬੀ ਬੋਲਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਸਥਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਉਹ ਸਾਡੇ ਕਰਬੀ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ?

ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਬੀ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਰਥਾਂ ਵਾਲਾ ਦੋਭਾਸ਼ੀ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ?

ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਰਬੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਾਂਗਾ।

ਸਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੇ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ -

ਸੁਭ ਸ਼ਾਮ, ਚਾਚਾ ਸਿਕਾਰੀ! ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?

ਸੁਸ਼... ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਚਲੋ, ਖੇਡਦੇ ਹਾਂ।

ਨਹੀਂ, ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਲਿਖ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕਰਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਬਚਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਲੋਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ । ਇਕ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਦੇ ਇਕ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ।

2021 ਵਿੱਚ, ਸਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਸੰਨਿਆਸ ਲੈ ਲਿਆ । ਉਸ ਰਾਤ -

* ਕਰਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ

^ ਅਸਾਮ 'ਚ ਕਥਾਇਲੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ

ਪੀ. ਐਮ. ਮੁਰਗੋਸਨ

ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਲਾਸ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਕੂਲ ਨੇ ਕਦੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੁਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਰਕਸਾਪ; ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਨਾਇਰ ਸਰ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਆਏ -

ਸਰ, ਇਸ ਕੋਕੇਨਟ ਸੈਲ ਕੱਪ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਜੋ ਮੈਂ ਪੇਂਟ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਹ ਕਲਮ ਧਾਰਕ ਮੈਂ ਪੁਰਾਣੇ ਬਰੇਸਲੈੱਟ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਸੁੰਦਰ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਰਗੋਸਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਾਂਗਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤੇ ਕੋਲੇ ਦੇ ਰੇਸ਼ੇ ਤੋਂ ਹੱਥ ਨਾਲ ਬਣੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਬਣਾਈ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੱਠਵੀਂ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮਦੁਰਾਈ ਦੇ ਮੇਲਕੱਲ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪੀ.ਐਮ. ਮੁਰਗੋਸਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਕੂਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਅਨਗਗਰਹ!

ਇਸ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਹ ਗਰੀਬ ਸਨ, ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਣ।

ਮੁਰਗੋਸਨ ਦਾ ਤਿੱਖਾ ਮਨ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਸੀ। 2009 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ 41 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ -

ਅਸੀਂ ਕੋਲੇ ਦੇ ਪੱਥੇ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤਣੇ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਬਾਹਰੀ ਤਣੇ ਨੂੰ ਸਾੜਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤ ਸਕਦੇ?

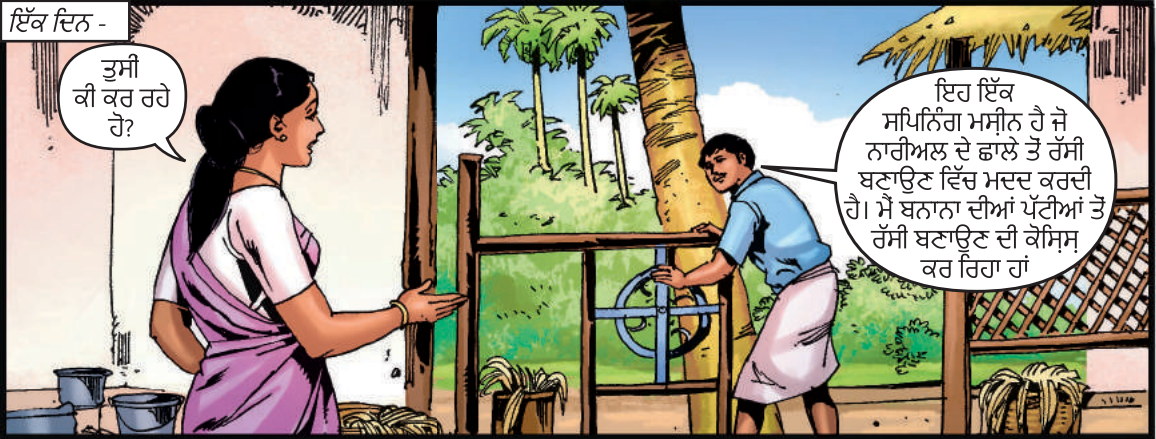
ਜੇ ਇਹ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਚਿਆ ਹੁੰਦਾ।

ਮੁਰਗੋਸਨ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸਟੇਮ ਦੀ ਗੱਦੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ..ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਦੇ ਹਾਂ... ਹੋ....

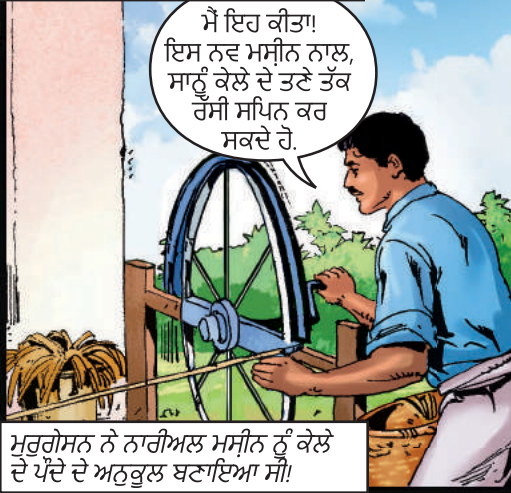
ਇੱਕ ਦਿਨ -

ਤੁਸੀਂ
ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ
ਹੋ?

ਇਹ ਇੱਕ
ਸਪਿਨਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨ ਹੈ ਜੋ
ਨਾਰੀਅਲ ਦੇ ਛਾਲੇ ਤੋਂ ਰੱਸੀ
ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ
ਹੈ। ਮੈਂ ਬਨਾਨਾ ਦੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਤੋਂ
ਰੱਸੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼
ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ

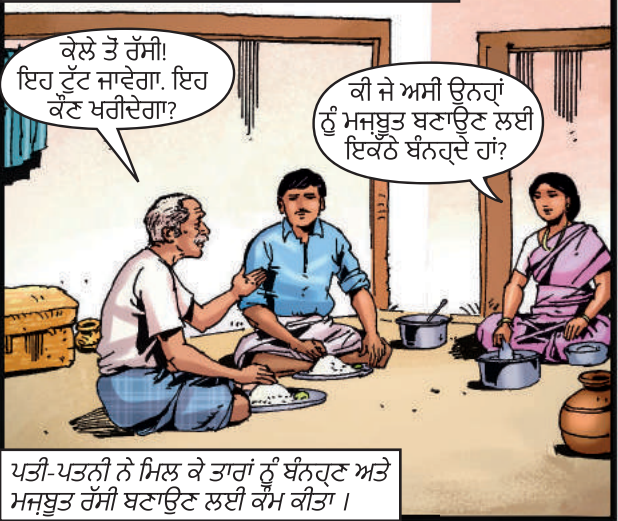
ਇਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਮੁਰਗੋਸਨ
ਹੁਣ ਨਵੀਨਤਾ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ
ਅਜਮਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ -

ਮੈਂ ਇਹ ਕੀਤਾ!
ਇਸ ਨਵੇਂ ਮਸ਼ੀਨ ਨਾਲ,
ਸਾਨੂੰ ਕੇਲੇ ਦੇ ਤਣੇ ਤੱਕ
ਰੱਸੀ ਸਪਿਨ ਕਰ
ਸਕਦੇ ਹੋ.

ਮੁਰਗੋਸਨ ਨੇ ਨਾਰੀਅਲ ਮਸ਼ੀਨ ਨੂੰ ਕੇਲੇ
ਦੇ ਪੱਦੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਇਆ ਸੀ!

ਸਾਈਕਲ ਦੇ ਚੱਕਰ ਅਤੇ ਪਾਲੀਆਂ ਨਾਲ, ਮੁਰਗੋਸਨ
ਕੇਲੇ ਦੇ ਰੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਰੱਸੀ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।

ਕੇਲੇ ਤੋਂ ਰੱਸੀ!
ਇਹ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ
ਕੌਣ ਖਰੀਦੇਗਾ?

ਕੀ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ
ਇਕੱਠੇ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਾਂ?

ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਅਤੇ
ਮਜ਼ਬੂਤ ਰੱਸੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

ਪਰ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਰੱਸੀ ਜਿੰਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤ
ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ.

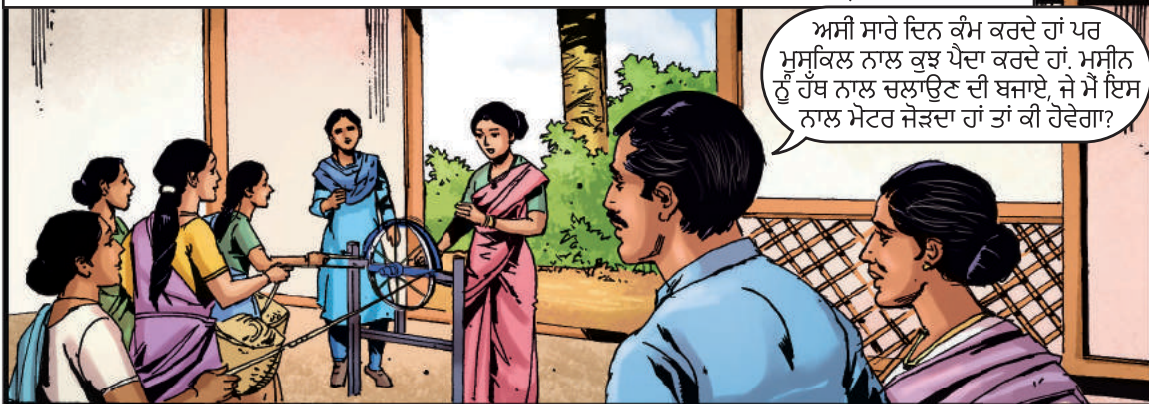

ਮੈਂ ਹਾਰ ਨਹੀਂ
ਮੰਨਾਂਗਾ। ਆਉ ਇਸ
ਤੋਂ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼
ਕਰੀਏ.

ਬੈਗ, ਟੋਕਰੀਆਂ, ਫਲੋਰ ਮੈਟ..ਜੇੜੇ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ
ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

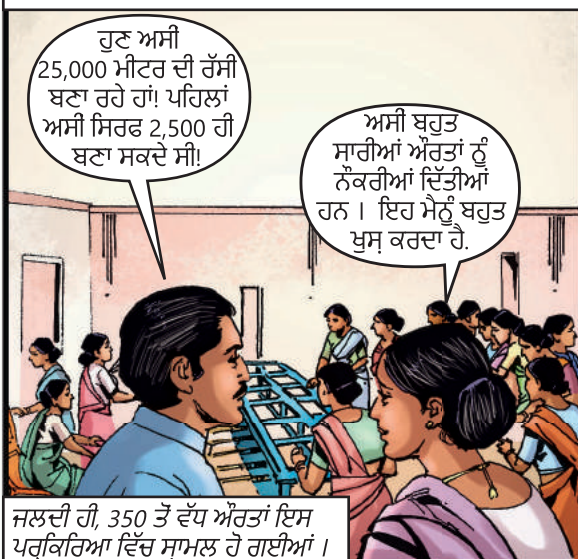

ਜਲਦੀ ਹੀ, ਮੁਰਗੋਸਨ ਨੇ ਐਮ.ਐਸ. ਰੱਸੀ ਉਤਪਾਦਨ ਕੇਂਦਰ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇਕਾਈ ਦਸ ਤੱਕ ਵਧ ਗਈ। ਪਰ, ਰੱਸੀ ਬਣਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਖਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੀ।

ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਮੁਰਗੋਸਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਪੇਟੈਂਟ ਕੀਤਾ। 2016 ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮਸ਼ੀਨ ਬਣਾਈ ਜੋ ਇੱਕ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰੱਸੀ ਦੇ ਛੇ ਰੋਲ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਮੁਰਗੋਸਨ ਨੇ ਇੱਕ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਮਸ਼ੀਨ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਰੱਸੀ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋੜ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਛੋਟੀ ਹੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

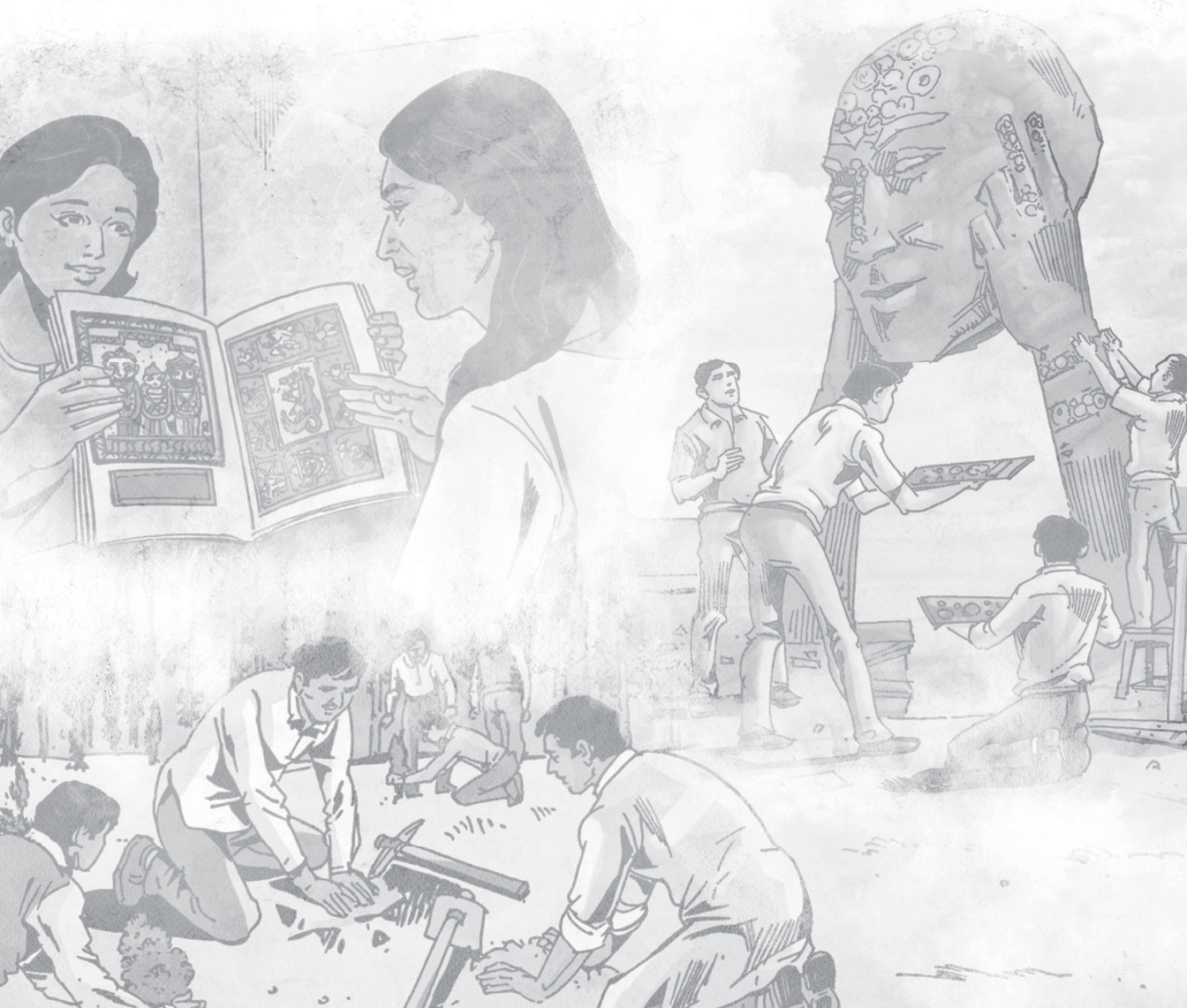
ਜਲਦੀ ਹੀ, 350 ਤੋਂ ਵੱਧ ਔਰਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਈਆਂ।

ਮੁਰਗੋਸਨ ਦੇ ਉਤਪਾਦ ਬਾਇਓਡੀਗਰੇਡੇਬਲ ਹਨ ਅਤੇ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦਾ ਇੱਕ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਲਪ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ-ਨਵੀਨਤਾ ਲਈ ਕਈ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪੁਰਸਕਾਰ ਜਿੱਤੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੁਣ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

2021 ਵਿੱਚ, ਪੀਐਮ ਮੋਦੀ ਨੇ ਕੁੜੇ ਨੂੰ ਦੌਲਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਲਈ ਵਾਧੂ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨ ਕੀ ਬਾਤ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵੀ ਕੀਤੀ।

ਮਨ ਕੀ ਬਾਤ

ਭਾਗ.3

ਮਨ ਕੀ ਬਾਤ ਦਾ ਤੀਜਾ ਭਾਗ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਕੋਵਿਡ -19 ਨੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਨਗਰ ਦੀਆਂ ਝੀਲਾਂ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਰਿਕ ਅਹਿਮਦ ਪੈਟੀਓ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤੀ ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਬਣਾਈ।

ਮੇਨ ਸੁਧੂ ਕਾਗਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਦੀ 1,000 ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਕਬੀਲੇ ਦੀ ਕਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਰੁਣਾਚਲ ਪਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਗੋਬੂ ਬਣਾਉਣਾ ਇਸ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਦਰਜਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੋਂ 14,000 ਫੁੱਟ ਉੱਪਰ ਉੱਗਦੇ ਤਰਬੂਜ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ? ਲਦਾਖ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੀਨਤਾਕਾਰੀ ਕਿਸਾਨ ਉਹ ਗੈਨ ਫੁੰਡਸੇਗ ਨੇ ਇਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਦੇ ਪਰਸਿੱਧ ਰੇਡੀਓ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਇਹ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ।

₹90

www.amarchitrakatha.com
ISBN 978-81-19242-95-5

9 788119 242955